

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนายางพารามีหลายแห่ง สามารถจำแนกตามบทบาท และหน้าที่รับผิดชอบโดยสรุป ดังนี้

1. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม

หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมยางพารา และการพัฒนาผู้ประกอบการในประเทศไทยมีหลายหน่วยงาน ดังนี้

1) สถาบันวิจัยยาง (ปัจจุบันเป็นหน่วยงานตามโครงสร้างของการยางแห่งประเทศไทย (กยท.)) มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหาร การค้นคว้า วิจัย และพัฒนากิจการยางในทุกสาขาอย่างครบวงจร ทั้งในด้านการผลิต เศรษฐกิจและการตลาดยาง การแปรรูปยาง การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง ไม้ยางพารา และการถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมถึงการประสานความร่วมมือด้านยางกับองค์กรระหว่างประเทศ (เว็บไซต์: <http://www.rubberthai.com>)

2) กองการยาง กรมวิชาการเกษตร (จัดตั้งขึ้นหลังจากพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558 บังคับใช้) ดำเนินงานควบคุมและกำกับการผลิต การค้า การส่งออกและนำเข้ายางพาราตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยาง อีกทั้งยังทำหน้าที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับยางเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานควบคุมยางตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542 นอกจากนี้ ยังให้การรับรองมาตรฐานห้องปฏิบัติการทดสอบยางแห่ง (Lab) และให้บริการตรวจวิเคราะห์และออกใบรับรองคุณภาพยาง ตลอดจนให้บริการวิชาการและเทคโนโลยีแก่เจ้าหน้าที่เกษตรกร ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (เว็บไซต์: <http://www.doa.go.th/rubber>)

3) กรมส่งเสริมการเกษตร รับผิดชอบในการส่งเสริมการปลูกยางพารา การถ่ายทอดเทคโนโลยี ยางพาราครบวงจร และส่งเสริมด้านการเพิ่มรายได้ในสวนยางแก่เกษตรกรชาวสวนยาง ทั้งสวนยางพารานอก การสงเคราะห์และสวนยางที่พ้นการสงเคราะห์ รวมทั้งกำกับดูแลสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ยางพารา (เว็บไซต์: <http://www.doae.go.th>)

4) กรมส่งเสริมสหกรณ์ รับผิดชอบในการส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่มและจัดตั้งเป็น สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการดำเนินธุรกิจยางพารา ของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร ส่งเสริม แนะนำ การบริหารจัดการ การดำเนินธุรกิจ และการเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจ ยางพาราของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร ให้การศึกษา อบรม เผยแพร่หลักการ อุดมการณ์ และวิธีการสหกรณ์ รวมทั้งกำกับ แนะนำให้สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย (เว็บไซต์: <http://www.cpd.go.th>)

5) การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) เป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (รวม 3 องค์กร ที่สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เข้าด้วยกัน คือ สถาบันวิจัยยาง (สวย.) สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำ สวนยาง (สกย.) องค์การสวนยาง (อสย.) มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

5.1) เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุน ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ยางพารา

5.2) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ข้อมูล และ สารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา

5.3) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการกิจการทางด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้น

5.4) ดำเนินการให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ

5.5) ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่

(เว็บไซต์: <http://www.raot.co.th>)

6) สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและระเบียบในการสำรวจ การเก็บรักษาและใช้ประโยชน์ข้อมูลของหน่วยงานในกระทรวงอุตสาหกรรม จัดทำดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม พยากรณ์ผลผลิตและความต้องการด้านอุตสาหกรรม รวมทั้งทำหน้าที่เป็นศูนย์ข้อมูลของกระทรวงอุตสาหกรรม (เว็บไซต์: <http://www.oie.go.th>)

7) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.) มีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา และให้บริการธุรกิจ อุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบการของผู้ประกอบการ (เว็บไซต์: <http://www.dip.go.th>)

8) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำและสนับสนุนด้านเงินกู้แก่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อใช้ในการปรับปรุง ประสิทธิภาพการผลิต (เว็บไซต์: <http://www.sme.go.th>)

2. ด้านการกำหนดมาตรฐาน

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) เป็นหน่วยงานที่ออกข้อกำหนดมาตรฐานนี้ย่างขึ้น ซึ่งครอบคลุมเฉพาะน้ำยางชั้นธรรมชาติที่ทำโดยวิธีการหมุนเหวี่ยงและโดยวิธีแยกครีมเพื่อให้ผู้ประกอบการใช้เป็น มาตรฐานในการผลิต

3. ด้านการให้บริการทดสอบ

กองการยาง กรมวิชาการเกษตร เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้บริการทดสอบและออกใบรับรอง คุณภาพน้ำยางชั้นให้แก่ผู้ประกอบการยาง

4. ด้านการส่งเสริมการลงทุน

หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทย คือ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การลงทุน (บีโอไอ) มีหน้าที่ในด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน การให้สิทธิพิเศษทางภาษีเงินได้และภาษีนำเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบจากต่างประเทศแก่ผู้ประกอบการที่ได้รับ การส่งเสริมการลงทุน (เว็บไซต์: <http://www.boi.go.th>)

5. ด้านการวิจัยและพัฒนา

หน่วยงานภาครัฐที่ดำเนินการวิจัยและพัฒนาเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมยางพารา ถ่ายทอด เทคโนโลยี พัฒนากำลังคน และพัฒนาข้อมูลและสารสนเทศด้านการวิจัย เช่น สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย (เว็บไซต์: <http://www.rubberthai.com>) ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ (เอ็มเทค) (เว็บไซต์: <http://www.mtec.or.th>) นอกจากนี้ ยังมีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ทำการศึกษวิจัยเพื่อสนับสนุน

อุตสาหกรรม เช่น มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นต้น โดยมีหน่วยงานให้ทุนสนับสนุน การศึกษาวิจัยที่สำคัญ คือ สำนักงานคณะกรรมการกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สำนักงานคณะกรรมการ วิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) สำนักงานพัฒนาการวิจัย การเกษตร (สวก.)

สำหรับภาคเอกชนที่มีบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราของไทย คือ สมาคมน้ำยางข้นไทย (เว็บไซต์: <http://www.tla-latex.org>) ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของผู้ผลิตและผู้ค้ำน้ำยางข้นในประเทศไทย รวมถึง สมาคมยางพาราไทย (เว็บไซต์: <http://www.thainr.com>) ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มบริษัทผู้ผลิตและผู้ค้ำยางพารา ไทย ทั้งยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง และน้ำยางข้น และมีบทบาทในการมีส่วนร่วมในด้านคุณภาพยางที่ผลิตและ ส่งออก การสนับสนุนการวิจัยและจัดสัมมนา การรักษาเสถียรภาพราคายาง และให้ความร่วมมือกับองค์การยาง ระหว่างประเทศ รวมทั้งมีความเกี่ยวข้องกับแรงงานในอุตสาหกรรมและการพัฒนาบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงงาน

นอกจากนี้ ยังมีองค์กรต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมยางพาราหลายแห่ง¹ ได้แก่

1) ANRPC: Association of Natural Rubber Producing Counties (สมาคมประเทศผู้ผลิต ยางธรรมชาติ) ปัจจุบันมีประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย อินเดีย มาเลเซีย ปาปัวนิวกินี สิงคโปร์ ศรีลังกา ไทย เวียดนาม จีน และกัมพูชา มีสำนักงานอยู่ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย ทำหน้าที่ ประสานงานด้านนโยบาย และดำเนินงานด้านการผลิตยางและค้ำยางของประเทศสมาชิก สนับสนุนส่งเสริมงาน ทางวิชาการและดำเนินการเพื่อสร้างและยกระดับราคายางธรรมชาติตามความเป็นธรรมและมีเสถียรภาพ

2) IRRDB: International Rubber Research and Development Board (สภาวิจัยและพัฒนา ยางระหว่างประเทศ) เป็นสภาที่ตั้งขึ้นโดยความร่วมมือของสถาบันวิจัยและพัฒนาจากทุกทวีป มีหน้าที่ ควบคุมและวางแผนนโยบายการวิจัยและพัฒนายางระหว่างสถาบันที่เป็นสมาชิกและสมาคมประเทศผู้ผลิตยาง ธรรมชาติ ประกอบด้วยสมาชิก 16 ประเทศ คือ กัมพูชา บราซิล แคนเมอรูน จีน โคตดิวัร์ ฝรั่งเศส กาบอง อินโดนีเซีย อินเดีย เม็กซิโก มาเลเซีย ไนจีเรีย ฟิลิปปินส์ ศรีลังกา ไทย และเวียดนาม

3) IRSG: International Rubber Study Group (องค์การศึกษาเรื่องยางระหว่างประเทศ) ทำ หน้าที่เป็นองค์กรกลางของกลุ่มประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ ยางสังเคราะห์ ผู้ใช้ยาง และผู้ค้ำยาง ใช้เป็น ศูนย์กลางพบปะ ประึกษา และแก้ปัญหาการผลิต การใช้ การค้ำยาง รวบรวม วิเคราะห์ และจัดพิมพ์สถิติยาง สรุป ข่าวสารการยาง ประเมินการศึกษาและร่วมศึกษาความต้องการยาง เพื่อกำหนดนโยบายการผลิต และดำเนินการ ศึกษาวิจัยทางเศรษฐศาสตร์/สถิติ ในเรื่องการผลิต การใช้ยางในส่วนที่จะเป็นประโยชน์แก่อุตสาหกรรมยางให้มากที่สุด

4) IRA: International Rubber Association (สมาคมยางระหว่างประเทศ) มีหน้าที่กำหนด กฎเกณฑ์ทางการค้ำยาง สัญญาซื้อขายยาง โดยสมาคมยางพาราไทยได้เข้าเป็นสมาชิกของ IRA กระทรวง เกษตรและสหกรณ์โดยสถาบันวิจัยยางร่วมดำเนินงานที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมยางเพื่อควบคุมด้าน การค้ำและส่งออกยาง

5) ITRC: International Tripartite Rubber Council (สภาความร่วมมือด้านยางพาราระหว่าง

¹ ที่มา: 1. สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย

2. รายงานการศึกษา “โครงการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรม สาขาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง”, สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, พ.ศ.2554

ประเทศไทย อินโดนีเซีย และมาเลเซีย) มีหน้าที่รับผิดชอบกำกับดูแลการดำเนินการตามมาตรการการจัดการด้านปริมาณการผลิต (supply management scheme) และมีนโยบายในเรื่องของราคาขายและการค้าโดยรวมถึงงานวิชาการด้วย

6) IRCo: International Rubber Consortium Limited (บริษัทร่วมทุนยางพาราระหว่างประเทศ จำกัด) เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2545 ที่มอบหมายให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประสานงานกับรัฐบาลของประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซีย จัดตั้งบริษัทร่วมทุนยางพารา 3 ประเทศ เพื่อให้บริษัทดังกล่าวทำหน้าที่ผลักดันราคาขายพาราให้สูงขึ้นไปสู่ระดับที่เกษตรกรสวนยางมีกำไรคุ้มการลงทุน และรักษาระดับราคาขายพาราให้มีเสถียรภาพอย่างยั่งยืน

7) ARBC: Asean Rubber Business Council (สภาธุรกิจยางอาเซียน) เป็นสภาธุรกิจของเอกชน/ผู้ส่งออก/ผู้ค้าภายในแถบประเทศเอเชีย ที่มีความร่วมมือกันระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจยางพารา โดยเฉพาะพ่อค้าและผู้ส่งออก ประเทศสมาชิก 5 ประเทศ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย เวียดนาม และกัมพูชา สำนักงานตั้งอยู่ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย

8) IRQPC: International Rubber Quality and Packing Conference (คณะกรรมการด้านการหีบห่อและคุณภาพยางธรรมชาติระหว่างประเทศ) มีหน้าที่กำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ กำหนดมาตรฐานยางแผ่นรมควันชั้นต่างๆ จัดพิมพ์เป็นคู่มือที่รู้จักกันในนามของ “GREEN BOOK” โดยสมาคมยางพาราไทยเป็นสมาชิกของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยสถาบันวิจัยยางร่วมดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติควบคุมยางเพื่อควบคุมด้านมาตรฐานและการหีบห่อ มีสำนักงานตั้งอยู่ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย